

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extreure-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

Aparcar los días de partido

■ Soy vecino de Sants y residio en este barrio de Barcelona desde hace casi tres años. Desde que vivo aquí he visto como los días en los que juega el Barça las aceras del barrio quedan invadidas por los coches. Al principio me parecía bastante extraño que la Guardia Urbana tuviera esta política de manga ancha. Por primera vez, nos hemos visto obligados a aparcar el coche sobre la acera (como otros cuantos cientos) para, una vez acabado el partido, aparcarlo en el lugar correcto. La Guardia Urbana nos ha multado, y supongo que al resto de los coches también. No me molesta tanto el pago de la multa como el abuso de autoridad, la política errática de "te dejo hacer, pero de repente no" y la arbitrariedad en este tipo de decisiones.

IGNACIO RODRÍGUEZ SOMOVILLA
Barcelona

LA RESPOSTA

Estacionaments prohibits

■ Els dies dels partits del Barça s'observen, al voltant del camp, estacionaments prohibits a diferents llocs. El motiu és la gran quantitat d'aficionats que hi acudeixen amb vehicle privat i no l'estacionen correctament.

Aquests estacionaments, que a més d'estar prohibits causen molèsties als veïns, no estan permesos i, quan s'observen, es denuncien. La prohibició afecta qualsevol vehicle, sigui o no veí, que estigui estacionat incorrectament. Es prioritzen les infraccions que afecten la mobilitat dels vianants i del transport públic, com ara estacionar en vorera, pas de vianants o parada de bus.

EVA LLORACH FREIXES
Cap de comunicació de Previsió, Seguretat i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona

en català a una quota de mercat similar a la del castellà, mentre les empreses distribuïdores s'hi posicionen en contra per motius econòmics. Des de la Generalitat i l'Acadèmia del Cinema Català, haurien de seguir centrant tots els esforços a exportar el nostre cinema a l'exterior. Però, d'altra banda, s'hauria de vetllar perquè el cinema estranger que es consumeix no perdi l'essència, les veus originals dels actors.

Inicialment no seria una mesura popular per a la ciutadania, bàsicament per l'esforç addicional que suposa llegir els subtítols. No obstant, seria un gran enriquiment cultural familiaritzar-se amb tota mena de llengües i fomentaria la comprensió global d'una llengua tan estesa internacionalment com l'anglès.

JOAN ESTALELLA MERCADÉ
Cubelles

Biblioteca funerària

■ En resposta a la carta "Biblioteca funeraria" (5/II/2013, signada per la senyora Remei Cirera), m'escua fer-li saber que fa uns mesos Cementiris de Barcelona va traslladar la biblioteca funerària, que era al carrer Joan d'Àustria, a un nou espai del cementiri de Montjuïc que, tot i que no estava definitivament acabat, va ser inaugurat el mes de novembre passat.

Per això, encara no s'hi ha pogut exposar la totalitat dels llibres de la biblioteca, que són més de 3.600, tot i que tots estan perfectament catalogats i arxivats i es poden consultar sota demanda. En el transcurs de les properes setmanes procedirem a exposar-hi la resta dels llibres.

La biblioteca recull diferents aspectes relacionats amb la mort, des dels rituals de la prehistòria

fins als nostres temps, i conté tractats sobre escultura i arquitectura, amb força referències a l'art funerari de l'antic Egipte.

La peça més valuosa és un llibre de l'any 1933, *The temple of king Sethos at Abydos*, tres volums escrits en anglès que tracten sobre els enterraments de l'antic Egipte.

JORDI VALMAÑA
Director general de
Cementiris de Barcelona, SA

Olivetti y el catalán

■ En el espacio dedicado al primer centenario de la normativa ortográfica catalana ("La ele geminada en la Olivetti", Cultura, 3/II/2013) aparecía una columna y una foto muy ilustrativa.

La anécdota de la catalanización del teclado de la Lettera 32 del señor Quim Monzó trasciende a una categoría mayor para muchos de los que nos sentimos orgullosos de haber trabajado en Olivetti. Una empresa en la que se dio una singular voluntad de aunar la técnica con el humanismo, la cultura con la tecnología. Por eso no nos extraña que en un taller de Poble Nou su titular guardara, en 1984, unos tipos (teclas, dice el artículo) catalanes, de 1930.

La explicación es sencilla. Un año antes se fundó la Hispano Olivetti en Barcelona. En ese año apenas se produjeron máquinas. En 1930 se fabricaron 431 unidades. Eran muy pocas. Pero como testimonio de la sensibilidad catalana de aquella incipiente empresa, una cantidad de ellas nació con teclado catalán. Disponían de todos los signos ortográficos propios de la lengua catalana. Se debió suministrar, a los pocos mecánicos de máquinas de escribir que entonces había, un juego de piezas de recambio, entre ellas los tipos.

A partir de 1939, por razones conocidas, desapareció la grafía catalana de las nuevas máquinas. Pero nuestro hombre del Poble Nou, catalán y buen profesional, guardó siempre aquella ele geminada.

Quando décadas más tarde se inició el proceso de normalización lingüística, y Olivetti incorporó de inmediato la ele geminada a todos los teclados de sus máquinas de escribir electrónicas destinadas a la totalidad del mercado español. Desde entonces, todos sus teclados fueron catalanes y españoles.

JOSE MANUEL AGUIRRE
Barcelona

EL RUM-RUM

Imma Monsó

Quan teníem por

■ Quan teníem por del papa i de la mama i del mestre i del policia de la cantonada, sabíem a qui obeir i a qui enganyar perquè no ens enxampessin. Això aguditzava l'enginy i feia de la sensació d'aventura una experiència propera, gairebé entranyable. La situació va començar a canviar a mitjan segle passat. Era quan Hannah Arendt reflexionava sobre les conseqüències que tindria la desaparició de l'autoritat com a principi regulador de la vida col·lectiva (*Entre el passat i el futur*), mentre d'altres menys reflexius convertien tòpics com "ningú és més que ningú" en armes per etzibar al manaire o per combatre les imposicions del superior immediat. Allò que llavors era incipient, ara presenta el seu aspecte més grotesc: la Fiscalia de València demana una reforma del Codi Penal perquè els menors que roben i agredeixen els pares no continuïn estant exempts de responsabilitat penal: "Amb la llei actual, els pares romanen indefensos quan els fills que els destrossen la casa...". Recorrem a la llei per protegir pares i mestres perquè el temor per raons jeràrquiques s'està extingint. La disciplina ha quedat reduïda a un residu purament testimonial, com ho prova el fet que només conservi un cert prestigi en països exòtics com el Japó o en estructures fossilitzades com els partits polítics. ¡Si ni tan sols els presos que acaben de fugir es molesten a amagar-se dels guardians...! Ho dic pels que fa uns dies es van escapar de la presó de Figueres i dues hores després van ser casualment enxampats per un funcionari de presons. La perplexitat del funcionari en veure'ls passejar pel centre amb tota

Quan teníem por del papa i de la mama i del mestre i del policia, sabíem a qui obeir i a qui enganyar perquè no ens enxampessin

tots a la tassa del vàter perquè no se'ns veiessin els peus, cosa que convertia l'absentisme en una petita aventura pudent que complia a la perfecció la seva funció alliberadora d'adrenalina.

Els psicopedagogs poden objectar-hi que som més feliços a la vida quotidiana, ara que moltes patologies relacionades amb el temor a l'autoritat han desaparegut. És probable. La pregunta és si les que han aparegut en lloc seu són més inofensives. Ara, l'ansietat es tradueix en noves fòbies i hipocondries per nimietats o en terribles desafiaments, espectacles que voregen l'accident mortal i esports extrems com el psicobloc a la Patagònia... Quan teníem por del superior immediat, la vida tampoc no era fàcil, les nostres ferides no eren menors... però, almenys, tot quedava a casa. I de fet, això tenia certs avantatges.

la barra em va recordar els meus primers anys a l'ensenyament, quan els alumnes que feien campana es quedaven al passadís sense dissimular i saludaven alegres el professor que acabaven de deixar plantat. Uns anys abans, quan era alumna, fer campana suposava amagar-nos al lavabo a fumar o a xerrar i, si sentíem passes, pujàvem

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Manuel Ferrer ..... Director General de Publicitat
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital
Màrius Carol ..... Director de Comunicació

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Pere G. Guardiola ..... Director General
Xavier Martín ..... Controller
Òscar Ferrer ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C
(08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48,
Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona
Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES

PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid Maria de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR

Tel.: 902 481 482. Fax: 93 481 24 99
subscriptions@lavanguardia.cat

ATENCIÓ AL LECTOR

Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587

Cartes dels lectors

cartes@lavanguardia.cat

Defensor del lector

defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears

Trimestre .....122 euros
Semestre .....239 euros
Anual .....449 euros

Espanya i Andorra

Correu (trimestre) ..... 180 euros

Europa - Zona 1

Correu (trimestre) ..... 449 euros

Resta de països - Zona 2

Correu (trimestre) ..... 576 euros

EL PREU DEL EXEMPLARS ENDARRERITS
ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD